

[Ministeren for offentlige arbejder]

Vi har efter behandlingen medio maj i år, altså ved forsommertide, og nu, efter begyndelsen af indeværende samling, haft kontakter til andre partier, herunder også til forslagsstillernes parti. Disse forhandlinger føres fortsat, og vi er i gang med nogle yderligere tekniske undersøgelser ved teleselskabernes hjælp.

Jeg kan oplyse, at disse forhandlinger ser ud til at kunne lykkes i den forstand, at de rent praktiske divergenser, der kan have været, vil blive bragt ud af verden ved, at vi finder løsninger, som alle parter og altså selve sagen kan være tilfreds med.

Uden at være indiskret tror jeg, at jeg kan sige, at jeg opfatter det sådan, at der hersker enighed mellem forslagsstillerne og regeringen på følgende punkter: bredbåndsnettet bør indføres her i landet med hybridnettet som sagt som mellemstation. Bredbåndsnettet skal være landsdækkende, ingen områder af landet skal udelades. Hybridnettets udvikling skal ske hurtigt, bortset fra som også sagt i forrige debat, at den jo allerede er i gang i en række år, men ikke så systematisk, som det nu skal ske. Vi skal altså i gang hurtigt. Det har selvfølgelig betydning også for færdiggørelsestidspunktet, og det har betydning for dansk industri, for dansk eksport, for dansk teknologi.

Vi er også enige om, at der ikke må være noget tvangselement og altså ikke nogen tilslutningspligt for nogen borger, familie, virksomhed osv.

Da hovedsigtet altså står klart for os, er det, der er tilbage at forhandle, faktisk teknik, men ikke uvigtig teknik. Det ene punkt, der volder vanskeligheder, er jo det, som forslagsstillerne kalder »solidarisk takstpolitik«; og som jeg vist uden at gøre vold på det udtryk kan oversætte til »ens takstpolitik«. Der er det altså, vi har vore tvivl om, hvorvidt ensartetheden er med til at fremme målet, når målet ikke bare er at få nettet, men at få det hurtigst muligt.

Men vi er i øjeblikket ved at studere nogle mellemløsninger, og jeg skal tilsige, at regeringen ønsker at være imødekommende. Sagen er så vigtig for hele landet, at der ikke er nogen grund til at ride nogen principielle kæphest, eftersom der jo på alle hovedpunkter er enighed. Det ville glæde mig, hvis også andre partier end regeringspartierne og

socialdemokratiet ville kunne tage del i denne enighed.

Med disse få ord skal jeg tilsige en grundig og hurtig besvarelse også af kommende spørgsmål. Så snart forhandlinger, der kan foregå sideløbende med udvalgets forhandlinger, bærer nogen frugt, skal jeg naturligvis sørge for, at nødvendig information udgår.

Ole Bernt Henriksen (KF):

Da socialdemokratiet i foråret kom med dette forslag og sine tanker om hybridnet, var det os på ingen måde ukært, og det forslag, vi drøfter her i dag, synes jeg også er et godt initiativ, som ministeren var inde på.

I mediekommissionen er udført et efter danske forhold meget grundigt undersøgelsesarbejde. Dette arbejde har, som ministeren var inde på for et øjeblik siden, afdækket nogle problemer, nogle løsningsmuligheder og nogle perspektiver.

En af de ting, der er meget tiltalende ved det forslag, vi har til behandling her i dag, er, at man fra socialdemokratiet har vist virkelig forståelse for, at dette hybridnet ikke er pop, men noget alvorligt. Noget, man nok kan beklage ved diskussionen forud for i dag og forud for vore samtaler om dette, er, at mange vel fik en tendens til at opfatte dette hybridnet som en måde at sælge TV 2 på, men de to ting har ingenting med hinanden at gøre, så også på det område vil jeg gerne komplimentere forslaget for dets saglighed i dette ords egentlige betydning: at det handler om det, som sagen drejer sig om.

Jeg har ikke lyst til at tage stilling til nogen af de enkelte punkter – jeg ser, der er 6-7 forskellige punkter i forslaget – fordi jeg hverken vil binde mig til at sige ja eller nej til det ene eller det andet. Det er noget, som diskussionen i ad hoc-udvalget må dreje sig om, og jeg tror, det er uklogt at binde sig alt for meget.

Vi står her over for en sag, der for det første har været behandlet – og det er vel anden gang, jeg kan bruge udtrykket »sjældent hurtigt« – af det danske folketing og de danske myndigheder. Den teknologi, vi taler om her, brød frem i 1976-77, og allerede i 1982-83 var et udvalg, om hvilket folk sagde, det var for stort til nogen sinde at kunne udrette noget, ved at færdiggøre en betænkning om det, den betænkning, som jeg karakteriserede